nis.l.ſancimus. Item fortius ius habet filius ꝗꝫ patronus: quod patet qꝛ ſuperat patronuꝫ. Sed ꝓpter delictū liberti patronus non perdit bona: vt.ff.de bonis libe.l. ſi libertinum: ergo nec filius. Item eſſet abſurduꝫ ꝙ pꝛopter delictū patris filij mendicarent: vt in auc.de trien. ⁊ ſemiſ.l. pꝛohibemus: colla.iij. Item fiſcus pꝛetendit cauſam lucratiuam. Sed filius pꝛetendit debitum iure nature: vt.ff.de bonis liber.l.cuꝫ ratio. Iteꝫ pꝛo hoc facit tex.in ratione ſui .C. de ſecundis nup.l.i. Quidam dicunt ꝙ aut lex loquitur de parte bonoꝛum publicanda ⁊ illa debet publicari: vt.C.ad.l. iulia.de vi pu.l.ii. Aut de omnibus bonis: ⁊ tunc ſecus. Alij dicunt ꝙ vbi fit confiſcatio ad conſequentiam pene: ⁊ tunc vetera iura ſunt coꝛrecta per.d.auten.bona damna. Aut nō fit confiſcatio ad conſequentiam pene: ⁊ tunc vetera iura nō ſunt coꝛrecta: vt ad.l.iulia.de vi.l.ſecunda. ¶ Tunc autem bonoꝛum confiſcatio venit in conſequentiam pene: quando damnatus ꝑdit ciuitatem: vt qꝛ depoꝛtatur: vt.l.iij.C.ſi peten.appel.moꝛ.inter. Idem ſi bannit̃ ex tali cauſa ex qua de iure communi deberet depoꝛtari: vt nota.inſtitut].quib.mo.ius pa.po.ſol.§.relegati. Alij dicunt ꝙ banna non trahūtur ad conſequentiam. Aduerte ſi aliquis eſt bannitus ad moꝛtem non facta mentione de bonis: bona non debent publicari[a] etiam ſi non habeat liberos vel parentes vſqꝫ ad quartum gradum: quia cum ſtatutum de tali banno diſponens ſit odioſum debet reſtringi ⁊ non ampliari: vt in.c.odia.de regulis iuris in.vi.⁊ argumen.eius quod legitur ⁊ nota.ff.de conditio.indebiti.l.ſi.§.vltimo. Et dicit dn̄s Cy.in.l.i.C.ꝺ heredi.inſti.ꝙ bannum in ſuis terminis eſt ſeruandū ⁊ non vltra pꝛoꝛogandum: tunc vero non fit in conſequentiam pene quando eſt pꝛeambulum pene: vt qꝛ fit vt quis tedio affectus veniat ⁊ reſponſurus: ⁊ huius generis eſt ſola annotatio bonoꝛum: que fit in omnibus bonis ſola legitima filioꝛuꝫ ⁊ parentum vſqꝫ ad quartum gradum excepta: vt.ff.de bonis dam.l.cum ratio[b]. Tertij dicunt ꝙ aut aliquis condemnatur ad moꝛtem: ⁊ tunc non fit confiſcatio. Et ratio eſt quia talis condemnatus efficitur ſeruus pene: ſed per ſeruum pene non acquiritur fiſco: vt.ff.de his quibus vt indig.l.in metallum. Aut eſt ergo talis condemnatio per quam non efficitur ſeruus pene vt quia depoꝛtatur: ⁊ tunc bona confiſcātur: quia cuum bona depoꝛtatus habere poſſit ex reſeruatione vel ex noua acquiſitione: vt .ff.man.l. ſi tibi mandauero .§. is cuius bona: ⁊ nota.ff.ex qui.cau.maio.l.ſiqua militi: ⁊ patet de lega.iij.l.ſi depoꝛtati ſeruo.§.i.ergo non habetur pꝛo moꝛtuo: ⁊ ideo non habet heredem ſed fiſco acquiritur[c]: vt ff.de iure fiſ.l.ſtatius.§.coꝛnelio: ſed media opi.mihi placet ⁊ eſt communis opi. ſed illud eſt certum ꝙ bona confiſcantur in crimine leſe maieſtatis commiſſo contra pꝛincipē vel contra rempublicam: que vere ſit reſpublica: non enim habeo pꝛo republica quando maioꝛ pars iniuſte expellit minoꝛem vt tyrannice dominatur: argu.ff.de capti.l.ſiquis ingenuam.§.in ciuilibus: ⁊ quod notat Io.an.in.c.j.de cle.nō reſiden.in nouella. Item publicantur bona in crimine hereſ vt.C.de here.auc̃.gazaros. Item publicantur bona fugitiui.ſ.annotata ⁊ conſignata in fiſcuꝫ: nam hoc non venit in cōſequentiam alterius pene ſed per ſe ratione contumacie: vt ff. de requiren.reis.l.j.⁊.ij..C.eo.l.ſi. Item publicantur bona ipſo facto.ff.de publica.l.commiſſa. Adde tamen quod no.in auc̃.de inceſ.nup.in pꝛin. Item publicantur quādo lex non loquitur de tota ſed de quota vel de certa quantitate ⁊ ſpecie: vt dicta.l.ij.C.ad.l.iuli.de vi.⁊.C.de inceſt. nupt].l.cum ancillis. ¶ Sed pone iudex expꝛeſſe dixit in ſententia ꝙ confiſcabat bona a qua ſententia filij vel parentes non appellauerunt: nunquid talis ſententia tranſit in reꝫ iudicatā? Reſpondeo nō: tex.eſt in dicta auten.bona: ⁊ eſt ratio quia iudex hoc non poteſt facere cum in hoc ſit adempta ſibi iuriſditio a.l. ¶ Item in pꝛeiudicium filioꝛum ⁊ parentum q non deliquerunt ⁊ in iudicio non fuerunt: nihil decerni potuit: vt.ff.de adoptio.l.nam ita diuus: ⁊.ff.de infa.l. lucius. ¶ Item nota ꝙ iſte tex. ad reſeruationē bonoꝛum que fit liberis addit vnum quod alibi non reperitur ſcilicet de condēnato ex ipſis bonis nō alendo ⁊ de eis ꝯfiſcandis ſi contrafiat. Et adde quod not.C.de iure fiſci.l.ſi.li.x[d]. ¶ Sed hic quero an ratione generalis arbitrij iudices poſſunt omnia bona publicare? ⁊ videtur ꝙ ſic[e]: nam poſſunt quod eſt plus: ſcilicet condēnare ad moꝛtem vt ſingulariter nota.inſti.de iniur̃.§.pena. Et hoc eſt quod dicimus ꝙ puniunt in auem vel ere ⁊ in perſona: vt nota.in auten.de armis coll̃.vi. ¶ Sed in cōtrariuꝫ videtur caſus.C.ne ſine iuſſu pꝛincipis certi iudic].bona lite publi.l.i.libꝛo.x.dic vt ibi. ¶ Sed oppo.contra id quod dixi de annotatione bonoꝛuꝫ quia hic expꝛeſſe dicitur contrarium ſcilicet ꝙ bona reſeruantur filijs. Sol̃. hoc ideo quia ratione contumacie condemnātur de crimine pꝛincipali. ¶ Sed ſ̄m ius commune quod ante hanc .l. vigebat non condemnabat̃ quis de crimine pꝛincipali vt.ff.de penis.l. abſente. Et ideo ſi per ſtatuta terrarum contumax ponitur in banno quod reſpicit terminū pene ⁊ ſic eſt pena delicti: dic ꝙ tunc bona confiſcanda nō ſunt ſed reſeruāda filijs per hunc notabileꝫ tex. Caue tibi quia non video ꝙ iſte.§.dicat ꝙ debeat condemnari ad pꝛopꝛiaꝫ penam delicti: nec etiaꝫ in hoc ſ̄m tex.fit mentio de bāno: ⁊ ideo tutius eſt dicere vt dicit Iaco.bel.ꝙ nouiſſimo iure iſtius legis bona non debent hodie annotari niſi bona mobilia: ſed filijs reſeruari quod eſt nota dignum. Sed de banno fit mentio].in titu. hic finitur lex: deinde conſuetu.regni incipiunt.c. domino guerram poſt pꝛinci.⁊ etiam de conſuetudine eſt ꝙ bannū detur pꝛopter contumaciam[f] vt.l.i.§.qd ergo: de ven. inſpi.⁊.l.ſed ⁊ ſi per pꝛetoꝛem.§.ꝙ ſi dum decreto: ex quibus cau. maio.⁊ not.in.l.i.C.qui bo. cedere poſ.⁊ l.ad cognitionem.ff.qui.cau.in poſſeſſioneꝫ ea.⁊ inſti. quibus mo.ius pa.po.ſol.§.relegati: ⁊ ibi nota.⁊.C. de ſacro ſanct].eccle.auc̃.caſſa ⁊ irrita. Et nota ꝙ bānire eſt extra comitatum ciuitatis ponere vt nota.in.l. i.C.de natura.liber.per Cy. Deinde tu habes hoc de duello ⁊ gl.ponit certos caſus in quibus habet locum duellum in quo reus victus punitur eadem pena ac ſi eſſet confeſſus: certe glo.dicit ꝙ mitius agitur cuꝫ eo ꝗꝫ cum confeſſo: quia eſt conuictus ex pꝛeſumptione: ⁊ ſic nota.ꝙ mitius agitur cum eo q eſt victus ex pꝛeſumptione ꝗꝫ ex confeſſione. ¶ Et not.iſtam gl. ⁊ adde alios caſus de pugna quos ponit Roffre.in tractatu de pugna. Et nota[g].ꝙ de iure canonico iſta pugna eſt omnino pꝛohibita vt plene nota. per Ray. de pena foꝛti in tractatu ſuo ꝺ duello ſiue monomachia: qȯ idem eſt dictum ⁊ ibi videas. Et quod dixi de iure canonico duellum eſt pꝛohibitum: verum eſt niſi fiat pꝛo defenſione pꝛopꝛie ſalutis vt hic in tex[h]. ¶ Idem ſi pꝛo defenſione patrie: argumen.ff.de poſth.l.i.§. beſtias[i]. ¶ Idem ſi pꝛo defenſione filioꝛum vel vxoꝛis vel alioꝛum quoꝛum iniuriaꝫ tenetur quis pꝛopulſare. ¶ Sed pꝛo defenſione cuiuſdam extranei non puto ꝙ quis poſſit inire duellū niſi ſit eius campio[k]. ¶ Et hoc fiat auctoꝛitate ſuperioꝛis: vt.C.vt armoꝛum vſus inſcio pꝛincipe.l.i.libꝛo.xi. Dicit etiam gloſ.ꝙ poteſt iniri duellum pꝛo defenſione iuſticie etiam circa res: quod dic vt in.l.i.C. vnde vi.ff. de iuſticia ⁊ iure.l. vt vim[l] de homici.c.ſignificaſti: ⁊ quod nota. de regulis iuris.l.culpa: ⁊.ff.quod metus cauſa.l.metum.§. licet ⁊ habes nota.ff.de ſiccar.in.l.qui furem: ⁊ vide quando liceat ſe ſine iudi.vin.l.i.⁊.ij. Dicunt qdam ꝙ pꝛo defenſione honoꝛis tui licet inire duellum: quia crudelis eſt qui negligit famam ſuam: ⁊ ideo ſi ruſticus inſultat nobilem non debet nobilis fugere licet fugere poſſet: quia fuga reddit quem vilioꝛem. Ita dicit Cy. ff.ad.l.aquil̃.l.ex plagijs: tabernarius: ⁊ in.l.ſcientiam.§. qui cū aliter in additionibus ſuis[m]. ¶ Sed iſtud non eſt pꝛopꝛie duellum: quia non eſt inductum: ſed eſt potius quedam rixa ſeu impetus armoꝝ. Poꝛ

a ¶ Publicari. Uide Bal. in.l. ij.C.qui teſta. fa. poſ.

b ¶ l.cum ratio. Sꝫ ſi aliquis bānitus ſuccedit in hereditate parētis dicit gloſ. ꝙ fiſcꝰ aufert ei hereditatem tanꝗꝫ indigno vt.C. de here.inſti.vt.l.i. per Accur. dic vt dixi.in lec.mea.

c ¶ Aegrit̃. Uide.d.Io.ꝺ imo. in.l.i.C. de teſta. ⁊ Bal.in.l.i.C.ꝺ ſecū.nup.vbi notabiliter loquit̃.

d ¶ lib.x. Item tranſuerſa perſona que nō fuit citata ñ obeſt nec ei ponit ſilētium res iudicata extra de teſt.ca. veniens: quero an debeat qs bānniri ſi detinet̃ i carcere ita ꝙ cōparere non poteſt. Reſpondeo nō: vt not.in.c.ſi iudex laicus: extra de ſen.exc.in.vi. in gl. ordinaria.

e ¶ ꝙ ſic. Uide ludo. in Rubꝛi. de arbi.

f ¶ Cōtumaciā. Uide Bar.in.l. illicitaſ.§.pe.ad finem.ff.de offi. pꝛeſi.

g ¶ Et not. An ſit licituꝫ duellū vide Bal.i.l. vt vim.ff. ꝺ iuſti. ⁊ iure.

h ¶ In tex.ff.ad l.aquil.ſciam.§. q cuꝫ aliter: ⁊.C. vnde vi.l.i. ⁊.C. ad.l.iul. de vi is qui aggreſſoꝛeꝫ: ⁊ extra de homi. ſicut dignum: ⁊ ca. ſignificaſti. ⁊ eo.ti.c.i.in cle.⁊ vide.C.qñ lice.ſe ſine iudi. vindi. l.i.⁊.ij.

i ¶ Ad beſtias. Et.ff. de iuſti. ⁊ iure.l. veluti. ⁊ foꝛtiꝰ.ff. de reli. in.l.minime.

k ¶ Campio. Ad qȯ adde qȯ not. in.l.cū fundum: ff.de vi ⁊ vi ar. Sꝫ caue p.c.dilecto in ver.⁊ quidem liceat de ſententia excō.libꝛ. vi.dū dicit cuilibet ſuo: Uel pꝛoxio: ⁊ habui ſemper illū tex.ꝓ val de no. in iſta materia.Bal.

l ¶ Ut vim. Uide Ang.pone ibi aliq̃ notabilia.

m ¶ Suis.⁊ cuꝫ pꝛo eo.l. in eadē ff.ex q. cau. ma. Andre.Barba.